

Naročnino in naznanila sprejema upravnistvo v Gorici, Semeniška ulica 3. 16 Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Dovozne ceste.

Z dvornim odlokom 4. februarja 1846 in sledečimi izrekli so se temeljna načela, da je naprava dovoznih cest za deva cestne dotacije, a naprava prostostorov pred kolodvori in postajami za postavljanje vozov in naprava ramp od dovoznih cest do višje ležečih postaj za deva železniškega podjetja.

Po teh načrtih uredila si je štajerska dežela prva zakon o dovoznih cestah in sicer že l. 1869 in za njo vse druge krovovine razen Bukovine in Trsta.

Vsi ti zakoni razpravljajo v prvem paragrafu, kaj so dovozne ceste in kaj rampe, in določujejo v naslednjem, da take ceste se gradijo in vzdržujejo potom skladano: a) železniškega podjetja; b) dežele in cestnih okrajev, skozi katere vodijo ali se jih dotikajo; c) občin, skozi katere gre cesta ali katerim koristi, in d) posestnikov trgovskih in obrtnih podjetij, rudnikov, fužin in lesovja, kateri imajo izredne koristi od dotične postaje, in sicer nosijo činitelji pod a) in b) vsak po 1/3, in pod c) in d) skupaj 1/3 vseh stroškov. Izjemo od tega načela dela dalmatinski zakon, kateri določujejo, da imajo občine vsestransko skrbeti za zgradbo in vzdrževanje dovoznih cest.

Naslednji paragrafi se pečajo več ali manj z določili, kdo ima dolžnost in pravico napraviti tozadavne načrte in kdo razsoditi v slučaju spornih vprašanj med prizadetimi činitelji.

Pri nas je sprožil prvi misel o potrebi takega zakona dr. Tuma, ki je predložil tudi dne 2. maja 1900 deželnemu zboru načrt take postave, ki je bila soglasno sprejeta, a ni dobila radi formalnih pomanjklivosti Najvišjega potrdjenja. Objednem je doposlala vlada dež. zboru nov načrt zakona, ki ga je izdelalo c. kr. ministerstvo za notranje stvari

sporazumno s c. kr. železniškim ministerstvom, kateri se bistveno ne razločuje od Tumovega načrta.

Vladin načrt zakona je bil izročen zbornici dne 2. januarja 1902, katerega je oddala pravnemu odseku v razmotrivanje. Ta ga je zopet predložil zbornici dne 4. julija istega leta in deželni zbor ga je vsprejel soglasno in dne 29. novembra 1902 je bil sankcioniran.

Ne da se tajiti, da je bil tak zakon potreben; a skušnje pri zgradbi bohinjske železnice so pokazale, da je zakon pomanjkljiv in v nekaterih slučajih celo neizvršljiv.

Tako kaže n. pr. površni proračun za zgradbo dovozne ceste k postaji na Grahovem, da bi znašali stroški za to cesto najmanj 90.000 K. Potemtakem bi se obremenila občina grahovska v to svrhu s 30.000 K; a vrhu tega bi morala v razmeri davkov doprinesati prispevek za to in vse druge dovozne ceste v tolimskem okraju v cestni okrajni zalogi, ki bi se obremenil po določilih goz. navedenega zakona prvo leto vsaj za 180.000 K.

Lahko je razumljivo, da grahovska občina ne more prinašati takega bremena; taka občina bi šla pod to težo podzlo.

Še huje bi bila pa prizadeta Sv. Lucija, kjer so prevdarjeni približni stroški za tamošnjo dovozno cesto na 150.000 K, tako da bi znašal odnosni del za občino 50.000 K poleg višjih doklad za pokritje stroškov, ki bi narasli okrajnemu cestnemu odboru po določilih označenega zakona.

Iz teh dveh slučajev je jasno, da deželni zakon o dovoznih cestah z dne 29. novembra 1902 je za naše gorske kraje neizvršljiv.

Ako ne tako, pa vsekako hudo prizadete bi bile tudi druge občine v naših

gorah, kjer so projektirane železniške postaje n. pr. Avče. Manje prizadeto bo gorisko mesto, ako ostane pri načrtu železniške uprave. Ali govori se, da mesto hoče imeti svojo dovozno cesto od Kornja naravnost k postaji na Blandi, ki bi stala približno 500.000 K. Če hoče mesto toliko plačevati, se mu to seve ne dá braniti.

Vse dovozne ceste k postajam bohinjske železnice bodo stale nad 400.000 K, seveda brez one, ki pelje k postaji v Gorici. Ta znesek se mora izdati pa le za zgradbo cest, potem bo deželni zbor za njihovo vzdrževanje.

Iz tega je razvidno, da se ne more izvesti tu zakon o dovoznih cestah, kajti to bi gmotno končalo prizadete občine. Vsekako mora biti skrb in naloga c. kr. namestništva in deželnemu odboru, da se na kak način odstranijo ostrine tega zakona.

Politični pregled.

Državni zbor. — Kakor poročajo listi, se snide naš državni zbor, appet dne 19. t. m. Kaka bo de o s o d a novemu državnozbornemu zasedanju, tega danes še nihče ne ve. Nekateri nemaje stranke nameravajo zopet pridet i Č e h i neka pogajanja. Pred dnevi je imel državni poslanec dr. Chiari na nekem shodu govor o političnem položaju ter se je izjavil, da tako ne more več in, tudi ne sme iti v naši državni polovici. Po njegovem mnenju preti naši državni polovici gospodarski polom, ako bo še nadalje trajala dosedanja parlamentarna nedelavnost. — Dr. Chiari je rekel, da je nujno potrebno sporazumljenje med raznimi strankami v parlamentu, v prvi vrsti seveda med Č e h i in Nemci. On je namreč prepričan, da je neumno misliti na to, da bi se dali Slo-

vani ponemčiti, kakor tudi Nemci poslovaniti. Treba je torej po njegovem mnenju iznajti nekaj „modus vivendi“. Dr. Chiari ima popolnoma prav, ko tako govori, in prepričan naj bo, da je „modus vivendi“ koj pri rokah, ako pripoznajo Nemci, da so v Avstriji vsi narodi jednakovni.

Avstrljski častniki v macedonskem orožništvu.

„Fremdenblatt“ poroča, da je državno vojno ministerstvo po prejetem obvestilu od avstro-ogrškega poslanstva v Carigradu pozvalo nekoliko onih častnikov, ki so se svojedobno prijavili za vstop v macedonsko orožništvo, naj brzojavno naznanijo, hočejo-li vstopiti pod ravno kar določenimi pogoji.

Iz števila onih, ki se prijavijo, izbere vojno ministerstvo 5 častnikov, ki morajo biti 20. aprila v Solunu. Teh 5 častnikov, namreč 1 major, 1 konjeniški stotnik in 3 področni častniki vstopijo z višjo stopinjo v macedonsko orožništvo za dobo 2 let, obdržavši sedanje dostojanstvo v avstro-ogrski armadi. Ti častniki bodo opravljali službo inštruktorjev, dočim bodo izvrševali faktično poveljništvo nad orožništvom tudi ruski častniki. Disciplinarno kazensko pravo nad avstro-ogrskimi častniki bo seveda izvrševal en avstro-ogrski častnik. Glede podčastnikov ni došel sedaj noben poziv.

Rusko-japonska vojska.

Ta dni ni bilo na Skrajnem astoku nobnega posebnega dogodka. Zdaj poročajo listi večinoma le o gibanju vojnih čet ruskih in japonskih, o gibanju pravimo, o katerem nič pozitivnega ne vedo in si je listi le izmišljujejo, vsak po svoji volji. Posebno mnogo se govori o nakupu transportnih in vojnih ladij na obeh straneh. Iz Berolina pa poročajo,

Žrtva spovedne tajnosti.

Zgodovinska povest.
Spisal Ivan Meziniec.

XVI.

Ta misel je pretresla s toliko močjo Patrika, da mu ni bilo obstanka v tesni sobi. S pismom v roki je divjal v sobo svojega brata. „Patrik, kaj se je zgodilo?“, ga vpraša Hari v skrbeh, „velik nemir čitam v tvojih očeh!“

„Vzne mirjen sem zares in ne brez vzroka“, vzdihne Patrik in sede. „Hari, prečitaj to pismo, potem boš umel moj nemir!“ S temi besedami mu poda pismo Rogerja Viteja.

Izraz največje razburjenosti se je pojavil na obličju Harijevem.

„Kaj naj pomeni to pismo, ne umem ga... Na najinega očeta je naslovljeno!“

„Da, brat, in moža, kateri je poravnal krivico očetovo, izročila sva midva, ne, jaz edini, sodišču, saj ti nisi hotel verjeti.“

„Patrik, Patrik, za Boga, kaj sva storila!“

„Zakaj praviš: storila! Jaz sam, jaz sam sem kriv! O zakaj nisem poslušal umirajočega očeta? Njegove besede, naj iščem pot do resnice — Boga, so vselej zvenele v moji duši, a pekel mi je pri govarjal, naj jih zadušim! Kako bolel

sem si provzročil! Ta mož, najblajši človek, žrtva zvestobe v spolnovanju svojih dolžnosti, trpi tako kazen, kakor kak navaden ropar, medtem ko jaz živim, ki sem vendar zaslužil tisočkrat večjo kazen!“

„Patrik, zakaj se obsojaš tako hudo“, rekel mu je brat, „saj ni še gotovo, ali je to resnično; najprej moramo dobiti dokazov. Jaz sem tudi tega mnenja, da je nedolžen, pa...“

„Dokaz? Dokaz?“, pravi Patrik, „glej (pri tem se je prijel za prsa), tu je dokaz! Moja vest se je oglasila in ta pravi, da sploh nikdar nisem bil za trdne prepričan o krivdi. Še čutilim oni pogled obtoženčev, ki me je zadel v sodni dvorani, ko sem pričal zoper njega. V oni uri sem čutil, da duhovnik ni kriv in, dragi Hari, tajen glas mi je pravil, da naj povem svoje mnenje; toda strah in prevzetnost, da ne bi omadeževal nedotaknjene časti očetove, me je zadrževal.“

„In zdaj, Patrik, kaj nameravaš storiti?“, vpraša Hari z veliko skrbjo.

„Ali je še treba za to vprašati?“, reče Patrik z žalostnim glasom; „kaj drugega naj storim, kot da pripomorem duhovniku do prostosti?“

„In najin oče?“, vsklikne Hari prestrašeno. „Ali ni mogoče stvari drugače obrniti, tako, da bi ne omadeževali spomina pokojnega očeta?“

Patrik globoko vzdihne: „Hari, to bo zame največja kazen, toda popraviti drugače ni mogoče na nikak način! Ne, h kakor ne smeva onečastiti tega pravičnega dela očetovega z nepravilnim dejanjem, katero bi bilo sicer tudi mnogo slabše ko njegova krivda. On je samo oropal svojega prijatelja, mi pa bi vzeli duhovniku, ki je popolnoma nedolžen, duhovniško čast, prostost, ki je več vredna ko življenje.“

Hari je sklonil glavo na roke in mislil nekoliko trenutkov, potem pa rekel: „Patrik, a kaj bo pozneje? S tem dejanjem zapravlja vse poštenje, katero uživa pri ljudstvu. Naša sramota bi šla od ust do ust.“

„Vse to je zdaj postranska reč“, dé Patrik. „Kaj misliš, da mora obstojati naša sreča na samem sleparstvu? Hočeš, da bova tudi midva kdaj na smrtni postelji trpela iste bolečine, ne, večje kot oče? On je svojo krivico vsaj lahko poravnal s pomočjo duhovnikovo, za naju pa bi ne bilo mogoče, saj vendar ne moreva vrniti deset let v ječi prebitih.“

Giobok molk je sledil tem besedam. Konečno reče Hari odločno: „Tako naj bo, pravica nad vse, dasi mi bo težko izpovedati to svoji soprogi, ki je bila do zdaj trdno prepričana o neomadeževanosti naše hiše.“

„Ah, na to nisem niti mislil! Ne, tako ne gre“, reče Patrik, „drugo pot sem si našel, dragi brat!“

„Razodeni mi svoj sklep“, je zaprosil Hari.

„Da, krivda pade name, torej naj zadostim tudi samo jaz! Porečem, da sem sprejel svoto za poravnanje nekega dolga!“

„Patrik, za Boga, ne poslušaj se znova laži. Ali ni sramotno izreči: Vzel sem denar iz naše blagajnice, in s tem denarjem poravnal nek dolg. Neposredno bi se pa s tem obdolžil krive prisege, ko si zaprisegel, da ni mogel nikdo drugi vzeti denarja, ko duhovnik. Oprosti, brat, da sem mislil preveč nase!“

„In kaj naj bo najla prvi korak, Hari? Tako sem razburjen radi te pojasnitve, da ne morem presoditi položaja, v katerem se nahajam. Ali naj grem k prokuratorju, da znova začne preiskovanje?“

„Ne, Patrik“, reče Hari, ki je bil v hipu postal odločnejši, „sama morava vsako uro vporabiti, da dobiva dokaze za nedolžnost svečenikovo; znabiti bi na ta način ostal spomin očetov nedotaknjen.“

„Kake dokaze naj pa iščeva? Li ni to pismo zadosten dokaz?“

„Ne, Patrik, s pomočjo kakega odposlanca morava polskati Roger Viteja

da je določila Rusija avto 300 milijonov za zgradbo novih oklopnih in torpedovk, tar da se pogaja v ta namen z različnimi ladjedelnici. Po tem poročilu bi nameravala zgraditi Rusija še 16 novih oklopnih in več torpedovk.

Admiral Skrydlov je bil imenovan za poveljnika združenega ruskega sredozemskega in baltijskega brodogradila. Političen položaj na Balkanu ne dopušča, da prodere rusko črnomoško brodogradništvo skozi Dardanele. Baltičsko rusko brodogradništvo od plove komaj proti koncu junija, dasiravno se v vseh ruskih ladjedelnih delih ne prestando noč in dan.

„Moskovskija Vedomosti“ nasvetujejo, naj se Port Artur prekrsti v „Port Nikolaj“, ker angleško ime neugodno zveni.

Pruski polkovnik o taktiki Rusov. — Pruski polkovnik Guedeke se je izrazil o sedanjih taktiki Rusov približno:

Denimo, da bi prišlo do vojne med Nemčijo in Anglijo. Zmaga bi bila gotova na nemški strani, ako bi Nemci pustili Angležem, naj pridejo na Nemško, kjer bi jih lahko z veliko premočjo napadli in potolkli. Ko bi nemška mornarica hotela preprečiti izkrčevanje Angležev na nemška tla, bi bila to predrzna norost, a norost bi vendar le bila. — Čim dalje se bodo Japonci pomikali od doma, tem bolj bodo oddaljeni lastnemu domu, in čim bolj se bodo Rusi umikali, tem bližje bodo svojemu domu. Ta polkovnik je popolnoma prepričan, da Japonci niso dorasili veliki nalogi, ki so si jo nadeli — tako daleč in proti takemu nasprotniku. On je mnenja, da bo katastrofa za Japonce grozna, ker po vseh njih dosedanjih operacijah je soditi, da niso niti pripravljeni na svoj prvi poraz.

Telegrami, telegrami, telegrami! — Liberalni, Slovanski, sovražni listi in tudi nekateri katoliški listi se odlikujejo v zadnjem času z neumnimi telegrami iz rusko-japonske vojne. Judje izvrstno delujejo. Telegrami se sestavljajo na raznih borzih in v raznih uradniških judovskih glasilih.

Dopisi.

Iz sovodenjske županije, dne 5. aprila. — (Ples velikonočni ponedeljek.) — Ni je slovenske občine na Goriškem, ki bi ožrnila sv. velikonočne praznike s plesom, vsaj še sedaj ne. Prva občina, ki je to storila, so Sovodnje, v katerih se dovoljujejo javni plesi vsakokrat, kadar pade v glavo kakšnega paglavca misel, da se priredi javni ples. Kaj se boče, „naprednjaki“ smo, in kot taki moramo seveda v vsaki reči napredovati. Zgrazali smo se, ko smo izvedeli, da je župan dovolil ples. Tajili so ga skoro, do zadnjega, čeravno so bili oglašili že v soboto zvečer po goriških voglih. Izvedeli smo zagotovo za ples

ali vsaj njegovo družino in čakati izida, ali je on res prejel svoto 20.000 dolarjev in po kom mu je bila izročina.

„Misliš, da se je duhovnik dal spoznati oči družini, ko je vendar pred sodiščem molčal kar najtrdnjeje?“

„Tega ne verujem; toda to je vendar gotovo, da je obiskal dotično družino, ali vsaj na kak drug način izročil ji denar. Za prvo govori njegovo naglo potovanje. Ako pa je poslal denar po kom drugem, ali po pošti, spoznali bi resnido iz časa, v katerem je prišla Vitejeva rodovina denar.“

„O da bi mogel času dati peruti, ki leži med oproščenjem ubogega gospoda! Kaj misliš, Havi, bi li ne izpustilo sodišče duhovnika, ako izjaviva, da je poravnal neki dolg očetov, na katerega se je spomnil ta hip pred smrtjo?“

„Sodišče hoče dokazov in brez teh bi ne vsprejelo ne tožbe, še manj pa izpustilo duhovnika.“

„Tako hočem vsaj neko drugo svojo dolžnost opraviti, poiskati jetnika in potolažiti ga v njegovi zapuščenosti, in mu naznaniti, da nisva več prepričana o njegovi krivdi in delava na to, da bo kmalu prost!“

„Prav, Patrik, stori to, medtem poiščem jaz zanesljivega človeka, ki naj poišče za družino Vite...“

(Dalje pride).

šele v ponedeljek, ko je primolela skozi okno plesne dvorane raztrgana trobojnica, kateri se posnaja, da je morala biti v groznih bojih z miši in podganami, vsa razcapana, zamazana, tako, da dela več sramote kot časti slovenski zastavi. — To pa ti je bil ples, dragi čitatelj! Ako se hočeš na plesu zabavati, le pridi sem. Godba je bila domača. To ti je „banda“! Klobuk z glave, ko jo slišiš gosti. Ušesa so bolela človeka, ko je mimo šel. To ti je bilo piskanje, cvilenje, kruljenje, razbijanje bobna, tako, da je popolnoma zadela oni, ki je rekel, da je to kompletna „Bärmusik“. Pa kako ti se napaenajo ti sovodenjski „umetniki“, samo jih videti. Človek bi mislil, da zdaj pa zdaj vpočijo. Učijo se že kaka 3 leta, pa ti ne znajo niti ene sagosti, da bi se vsaj enmalo ušesu prilagila. Je vse zastoj: „Čič ni za barko“ pravi pregovor. — Kakoršna zastava, ki je skozi okno molela, takšna „banda“ je pri plesu „svirala“.

Dovoljujejo si še par besed do našega župana, seveda „naprednjaka“. Kaj ga je nagnilo k temu, da je dovolil ples, ko ve, da na celem slovenskem Goriškem, naj si bodo v kakih občinah še tako „naprednjaški“ župani, niso dovolili še nikoli drugi praznik velikonočni ples iz spoštovanja na spomin vstajenja našega izveličarja. Ali je to častno za sovodenjsko občino, da je ona prva ožrnila te sv. velikonočne praznike s plesom? Sovodenjska občina bi imela še nek drug varok, da bi se v nji ne vršil ples. Šele pred par tedni je umrl nepozabni vikar Jug, katerega so vsi srčno ljubili. Tudi iz tega ozira, ko namreč občina še takorekoč žaluje po njem, bi se ne smel dovoliti ples. — No, no, pa je treba stvar drugače razumeti. Naš župan je krmar in ples se je vršil v njegovih prostorih. S tem je vse povedano! „Basta che rende“ in vse se dovoli. Ali vedite in bodite gotovi, da tisti krmar, ki išče pri plesih dobička, ne bo obogatel. To kaže nešteto dokazov. — Ljudstvo se povprašuje, do kdaj nam bo županovl sedanj župan ter da bi še skoro dožupanil. Jaz pa pravim, da bi bilo boljše za celo sovodenjsko županijo, da bi še skoro županja dožupanila in ne župan dožupanil, ker mi imamo tako izredno čast, da imamo župana v — kitlji. Rubinjc.

Iz baške doline. — Za župana grahovskega županstva je bil 20. marca s 14 glasovi izvoljen Jožef Golob, p. d. Čemašar, kmečki posestnik v Oblakah. Podbrdanci so hoteli imeti župana predtunelom. Franc Rejec („Postiljon“) na Grahovem je propadel, ker si ni upal županiti brez prejšnjega tajnika Burgerja. Tako je padlo na sredo. Bog daj, da bi bilo „v sredi v slati skledi“.

Novi župan je znan kot skrben gospodar in razumen mož. Zadnje čase so ga skušali liberalci vjeti v „svoje mreže“. Ko bo sedaj preiskoval zmešano občinsko gospodarstvo, bo imel priliko spoznati, kake sadove rodé liberalni nauki. Upamo, da bo dobro županil. Manj se zanesemo na nekatere podžupane. Občinska pisarnica bo v Hudajužni. Za tajnika bo domačin Hudajužnar Anton Mavri, ki je primerno izobražen in vžiiva splošno spoštovanje. Da ranjekemu županu in ranjekemu tajniku ne bo dolgčas, bosta delala račun za l. 1902 in l. 1903.

Tako so končane občinske volitve. Grahovsko gnezdo je razdrto. Mnogim so se odprle oči, drugim se še bodo.

Po dolini se vidi mnogo kisljih obrazov znanih liberalčkov. Dobro znamenje!

Za volitev si je pridobil lepo za slugo blag. g. okr. glavar. On je odredil volitev, ko se ranjki župan in hotel zginiti. K prvotnim volitvam sta prišla dva glavarstvena komisarja. Volitev župana je vodil g. glavar sam. Prebivalci občirne občine so za to skrb in pomoč hvaležni. Nadejajo se enake pomoči od sl. deželnega odbora, da se občinski voz vendar enkrat vzdigne izpod ceste in izkoplje iz blata. V to pomozi Bog!

Iz hribov 4. aprila 1904. — Kaj bo za stavbo, ako se zgodi nesreča požara? Tako se povprašujejo pametni možje, ko vidijo, da se brez usmiljenja seka za železnico gozd do najmanjšega debela! Žalibog da je to povpraševanje opravčeno. Priprosti kmečki razum to uvidi in izvaja posledice, slavno gozdno uradništvo od Tolmina do Podbrda in Novakov je pa za vse to slepo. Ubogo koz hoče postaviti kosmato požretni z gospodarjem vred, ako se pa cele ravni gozda posekajo do skrajnosti — za to pa po-

tava — ne ve. V teku 20 let bo hribovska stran dežele drugi Kras! najozneje pa v 50. Sedaj so se posekale v mecesnova, hrastova in smrekova ebla — preti pa pogin po sekiri za ukov les! Hribovci, bodite pametni! Ne rodajte ni trohice lesa več — ne bote meli še s čim kuriti! Koliko dobička mate od prodanega lesa do sedaj? Do biček posedanja in popivanja — gozd pa slabši kakor gmajna — to je dobiček. Redki so, katerim serres dobiček pozna! Slavne c. kr. oblastni je opozorimo na ta žalosten nedostatek. Niti enega debela bi se ne smelo več posekati za kupčijo! Sosedje, združite se in nikomur več lesa, ter ga boste sami rabili — ako ga bote meli!

Novice.

Naš cesar v Opatiji. — V torek ob 5. uri jutraj se je naš cesar prijeljal z dvornim vlakom na postajo Matulje. Od tam odpeljal se je v spremstvu svojega adjutanta grofa Paara v kočiji v Opatijo. Ob potu bilo je vse polno ljudstva, ki je cesarja navdušeno pozdravljalo. Na Volovskem in v Opatiji bilo je vse okrašeno z zastavami. Postavljenih je bilo tudi več krasnih slavolokov. Na postaji v Matuljah pričakoval je cesarja krajni glavar Manussi. Pri vstopu v hotel „Stefanie“ pa sta pričakovala cesarja ržaski namestnik grof Goess in reški guverner baron Roszner. Tam pričakovali jo cesarja tudi občinski zastopniki bližnjih občin ter razna društva. Ob 9. uri predpoludne je obiskal cesarja v hotelu „Stefanie“ švedski kralj Oskar. Temu je naš cesar vrnil obisk v vili „Jeanette“. Potem je obiskal naš cesar v vili „Angiolina“ nadvojvodinjo Josipino. Točno o poludne je bil obed pri nadvojvodinji Josipini. Cesar je vsprejel župana z Volovskega in iz Veprinca ter nekatere druge deputacije. Cesar se je odpeljal ob 3. popoldne po morju na Reko in je obiskal tam bolnega nadvojvodo Josipa. Ta obisk je bil nepričakovan in ni bil niti v programu. Rečani torej niso niti vedeli za nj. Ali bliskoma se je raznesla po mestu vest o cesarjevem prihodu in kmalu so bile razbešene na poslednjih občinskih zastavo. Bliskoma se je zbralo tudi vse polno ljudstva na ulicah, po katerih se je cesar peljal k palači, v kateri stanuje nadvojvoda Josip in je cesarja navdušeno pozdravljalo. Cesar se je mudil pri nadvojvodi četrt ure in se je potem zopet vrnil v Opatijo. Ob 6. uri zvečer bil je obed pri švedskem kralju Oskarju; katerega se je udeležil naš cesar, luksemburška velika vojvodinja in v Opatiji se nahajajoči nadvojvode. Ob 7. in tritrt se je cesar poslovil od švedske kraljeve dvojice ter se vrnil v hotel „Stefanie“. Ta čas je začela razsvetljava Opatije in njene luke, ki je bila jako krasna. Ob 8. uri in en četrt se je odpeljal cesar na postajo v Matulje, od koder se je odpeljal proti Dunaju.

Velika „Beseda“ na korist „Solskega Doma“ se bo vršila, kakor že naznanjeno, prihodnje nedeljo, 10. t. m. Program, ki obsega mešane in ženske zборе, solo-petje in imenitno gledališno igró, se razpošlje te dni in priobči v prihodnji „Gorici“. Vsak Slovenec do brega mišljenja naj amatra za svoje narodno dolžnost, pomoči k lepemu gmetnemu uspehu veselice, da bo isti odgovarjal tako važnosti namena kakor tudi prirejevalcem.

Procesija na sv. Goro tretjo nedeljo po Veliki noči t. j. 24. t. m. za 50-letnico razglasenja brezmadežnega Spočetja, obeta biti velikanska. Nekatera društva so se že odzvala. Prosimo zlasti tista društva, ki se mislijo udeležiti z zastavo, naj nam to kmalu naznani. V prihodnji številki objavimo vspeled.

Člane delav. pevskega zbora prosimo, naj se redno udeležujejo pevskega vaj!

Imenovanja. — Finančno ravnanstvo v Trstu je imenovalo blagajnikom finančne deželne blagajne v Trstu oficijala g. Aleksandra de Gavarro, oficijalom pa azistenta g. Riharda Motko. Carinski oficijali so postali azistentje gg. Feliks Jast, Andrej Bavdaz in Frančišek Trojan.

Smrt rodoljuba. — V Ljubljani je umrl veletržec Ivan Rode. Kdo je bil in kaj je bil pokojnik, zapisano bo na spomeniku, ki si ga je postavil sam v svoji oporoki, obdarivši razne narodne ustanove. Zapustil je: družbi sv. Cirila in Metoda, Glasbeni Matici, Slovenski

Matici, Dramatičnemu društvu in Rado-goju po 500 K, Dijaškemu podpornemu društvu na Dunaju 600 K, Trg. bolniškemu društvu 500 K, Slov. planinskemu društvu 2000 K, Dijaškim kuhinjam: v Ljubljani 300 K, v Kranju 100 K in v Idriji tudi 100 K. Vrh tega dobi idrijska realka ranjkega zbirko knjig. Hvaležen bodi spomin pok. Ivana Rodeta!

Za „Solski Dom“ je prejela uprava „Primorskega Lista“ 1 K katero je daroval Josip Jug v Rihenbergu.

Za „Alojzijevišče“: Neimenovana 6 K, L. Corte 1 K, C. Z. 4 K, J. K. 1 K, na Drežnici nabrali 200 kg. žizla, N. N. 6 K.

Uprava „Primorskega Lista“ je prejela 1 K, katero je daroval Josip Jug v Rihenbergu.

Bog stotero povrni!

Za slovenske sirotišče oziroma za „Katol. društvo detoljubov“ so darovali: P. n. gg. Ivan Bednarič 2 K 20 v, Marko Vales, kurat 1 K 50 v, Josip Jug (Rihenberg) 1 K, Izajija Božič, kaplan v Tolminu 3 K 50 v, neko društvo za izgovorjene ptujke 2 K 69 v.

Naši vinorejci so prav pridni v naročevanju modre galice in zvepla, ki sta jim potrebna v današnjih, trti neprijaznih časih. „Goriška zveza“ je dobila toliko oglasov, da njeno prvo naročilo vitrijola, obsegajoče 10.000 kilogramov, je že popolno razprodano (razobečano), da oni, ki so se zadnji oglašili, morajo čakati na novo naročilo.

V ta namen vabi „Goriška zveza“ vinorejce, ki nameravajo pri njej naročiti vitrijol in zveplo, naj se oglašijo po svojih posojilnicah in zadrugah ali po „Centralni posojilnici“ v Gorici najkasneje do 11. aprila. Ako se oglašijo k tem vinogradnikom, katerih oglasilo do zdaj se niso mogli vpoštevati, ker je bilo število že polno, še toliko novih, da bo mogoče novo večje naročilo, tedaj naroči „Goriška zveza“ novo večjo partijo tega blaga pod pogoji, ki so že znani.

Kar se tiče cene novega naročila, upa sicer zveza, da ostane ono prvega naročila, vendar ne more tega zagotoviti. Cena drugemu naročilu se določi še le tedaj, ko se sklene kupčija s tovarno. Ako se oglašijo premalo odjemalcev, zveza ne bo mogla izvršiti naročila; zato se ne veže nasproti oglašnikom. Ko preteče zgoraj navedeni rok, je bo mogoče stalno izreči, ali izvrši kupčijo ali ne. Vinogradniki požurite se!

Potovanje v Rim. — Kdor želi potovati v Rim o priliki, ko se vršijo tam slavnosti v čast sv. Gregorju papežu, naj se oglašijo najkasneje do nedelje 10. t. m. pri častnem kanoniku mons. Alpiju v Gorici, ki daje romarjem potrebne izkaznice. Vožnja iz Krmina do Rima stane v tretjem voznem razredu 29 italijanskih lir in 75 centev, v drugem razredu 58 lir naprej in nazaj. Kdor želi medpotoma obiskati Loreto in Asizi, plača vsega skupaj v tretjem razredu 32, lir 35 cent., v drugem pa 57 lir 40 cent. Ena lira je nekaj manj kot ena krona. Romarji bodo morali biti v ponedeljek 18. aprila v Bolonji, od koder se popeljejo ob štirih popoldne v Rim.

Vstajenje. — Kakor vsako leto, se je tudi letos v našem mestu praznovalo Vstajenje na posebno slovesen način v soboto popoldne v stolni cerkvi, pri Sv. Ignaciju, na Placuti in pri oo. kapucinih. Teh slovesnosti udeležilo se je vse polno ljudstva. Pri Sv. Ignaciju svirala je vojaška godba, ter je spremljala pri sprevodu Najsvetejše častna stotinja. Na Placuti, kjer se je vršil sprevod že proti večeru, bile so vse hiše lepo razsvetljene. Posebno velika udeležba pa je bila pri Vstajenju pri oo. kapucinih. Hiše ulic, po katerih se je premikal sprevod, bile so vse prav lepo razsvetljene. Prav lepo so se prilegali tudi umetelni ognji, katere je priredil pirotehnik g. Makuc, in so ljuče posebno občudovali kolo, ki je bilo na Senenem trgu. Tudi pri tem sprevodu je svirala vojaška godba pod vodstvom g. kapelnika. Istotako lepo sta uspeli tudi slovesnosti na Kostanjevici in pri Sv. Roku, ki sta se vršili v nedeljo zjutraj ob veliki udeležbi pobožnikov.

Za škrofulozne otroke. — Letos se vsprejme v morsko zdravilišče v Gra-dežu brezplačno 50 otrok iz goriškega mesta in iz goriške dežele. Otroci, za katere se namerava prositi, da bi bili vsprejeti v omenjeno zdravilišče brezplačno, ne smejo biti mlajši od šest, a tudi ne stariši od 12 let. Dotične prošnje, katerim morajo biti priložena, in sicer: zdravniško spridčevalo, spridčevalo cep-ljenja kot ter ubožni list, vložiti se imajo,

in sicer za otroke iz mesta pri goriškem mestnem magistratu in za one z dežele pri dotičnih okrajnih glavarstvih, najdalje do 15. maja t. l., ker bi se na prošnje, ki bi bile vložene pozneje, ne emalo nobenega ozira.

Vabilo k rednemu občnemu zboru
Hranilnice in posojilnice: Kojško-Smarjen v Brdih, reg. zadruga z neomejeno zavezo, ki se bo vršil dne 17. aprila ob 3. uri popoldne v šolski dvorani. Dnevni red po pravilih. Pri nesklepnosti se bo vršil zbor 1/2 ure pozneje pri vsaki udeležbi. Načelstvo.

Zopet Italijan izvršil zločin. — Iz Boh. Bistrice pišejo „Slovenca“: Na Veliko nedeljo so imeli delavci v predoru prost dan. Ko je v gostilni g. Markeš neki Italijan Pipic zahajal od nakarice denar za plačan račun nazaj in ko se mu je slednja ustavila, je planil po koncu in jo udaril za vrat, da se je zgrudila na tla. Na vrisč je prihitel g. Markeš v sobo s svojo ženo, nakar je potegnil Italijan dolgo ostro bodalo iz zaškorjen in mahnil proti nji. Ko nje ni zadela, skoči hitro proti g. Markešu in mu zadá v naglici tri sunke v prsa. Italijan se zbežal na svoje stanovanje, da se odpravi urno čez Bačo proti Italiji, a ga prehité orožniki. Pred orožniki je med pogokletnim preklinjanjem trdovratno tajil svoj zločin. Bil je sam ranjen na nogi; ranil se je morda, ko je hotel v naglici skriti bodalo, ali da odvrne sum. G. Markeš je prihljubljen mož pri vseh domačinih. Dasi so rane nevarne, vendar upamo, da ga Bog ohrani pri življenju. Tudi v drugih gostilnah so bili pretepi in v nedeljo so ležali v bolnici trije ranjeni delavci.

Koze. — Za kozami oboleli Macešonec v Boh. Bistrici je umrl v nedeljo.

Podraženje konjskega mesa v Trstu. — Kakor da ne bi bilo zadosti, da je poskočila zadnji čas cena govejemu mesu in da so vsled tega hudo prizadeti posebno nižji slojevi prebivalstva, čitamo zdaj v tržaških listih, da je cena tudi konjskemu mesu izdatno poskočila. Poprej so prodajali konjsko meso v Trstu po 64 vinarjev kilogram. Zdaj pa stane kilogram istega mesa 80 vinarjev.

Nesreča na morju. — Na parniku „Iva“, ki je peljal oglje iz Dalmacije v Trst, je neki železni obroč ubil razkladca oglja Matevža Suligoja. Suligoj je bil doma iz goriške okolice.

Ponesrečil je v nedeljo brat župana pazinskega g. dr. Kureliča, g. Josip Kurelič iz Pičana. Vozil je z mladim naglim konjem po klancu, nahajajočem se na okrajni cesti med Pičanom in Gračiščem. Na nekem mestu se je konj hkratu splašil ter odskočil v stran, in sicer čez cesto v neki propad, kamor je potegnil za seboj voz g. Kureliča. G. Kurelič je sicer vstal ter se podal v Pičan klicati ljudi na pomoč, da bi izvelikli iz propada konja in voz, a komaj je prišel domov, zgrudil se je na tla mrtev. G. Kurelič je bil še jako mlad mož a premožen posestnik in odločen Hrvat.

Spomenik cesarici Elizabeti. — Prejeli smo: Delavski odbor za napravo spomenika blagopokojni cesarici Elizabeti avstrijski preselil se je iz ulice Farneto št. 4. ter se je zjedini s sedežem častnega odbora, na trgu „Piazza del mercato vecchio“ št. 1, II. nadstropje. Ta dva odbora, in oni goriških patrones so že nabrali 80.000 kron. Nada je, da se v kratkem času nabere namenjena svota 100.000 kron. Doznalo se je, da se predstavljajo strankam osebe, ki niso člani omenjenih odborov in ki niso pooblašteni v nabiranje, in da prosijo prispevkov. Zategadel si usojajo omenjeni odbori opozarjati slavno občinstvo, da v nabiranje prispevkov so pooblašteni: v Trstu za častni odbor vsi njegovi člani, za delavski odbor predsednik gospod Iv. Scodigovich in blagajnik gospod Fran Gulič via Media št. 17; v Gorici pa vse patronese. Po pošti pa naj se prispevki pošiljajo: v Trstu za častni odbor gospodu vitezu Alojziju Berneth-Tomasini, Piazza nuova št. 2, za delavski odbor omenjenemu blagajniku Franu Gulič, in za odbor goriških patrones gospodu vitezu Leopoldu Cozzi, via Alvarez št. 1. v Gorici.

Prihodno pomlad se bo vršila javna tombola na dvorišču velike vojašnice v Trstu v korist naprave spomenika. Dan igre in stan dotičnega odbora se objavi svoječasnó.

Zahvala in poziv. — Družbi sv. Cirila in Metoda je založnica Ciril in

Metodovih vžigalic, tvrdka Ivan Perdan v Ljubljani ravno kar izročila znatno svoto 1000 K kot dobiček od prodaje vžigalic. Hvala tvrdki Perdanovi in vsem odjemalcem in pospeševalcem prometa z našimi narodnimi vžigalicami! Ker ima pa družba sv. Cirila in Metoda vedno več izdatkov za svoje šole in mora iste še razširjati in izpopolnjevati, in ker promet z vžigalicami še daleko ni zadostno razvit (posebno ne po štajerskih in koroških pokrajinah), pozivljajo se slovenske trgovce, gostilničarje in sploh slovensko občinstvo, da naj kupujejo Ciril in Metodove vžigalice in s tem podpirajo slovensko šolstvo. Vžigalice se merijo z najboljšimi izdelki te vrste. Tudi narodni ponos zahteva, da ne zanemarimo kupovati slovenskega izdelka.

Čebelarji pozor! — Slovensko čebelarstvo društvo za Kranjsko, Štajersko, Primorsko in Koroško v Ljubljani pričelo je z novim letom izdajati 7. letnik „Slovenskega Čebelarja“. Ta list se odlikuje po vsestransko dobri in bogati vsebini in je edini slovenski strokovni list na polju čebelarje. Moremo ga pri tej priliki našim cenjenim bralcem-čebelarjem najtopleje priporočati. Članom zgoraj navedenega društva se pošilja list brezplačno. Udnina znaša 2 K na leto in naj se pošilja na upravništvo „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani. Na zahtevanje se pošljejo tudi posamezne številke na ogled. — To društvo zavaruje tudi čebelarje svojih članov proti požaru, tatvini in škodi, ki jo povzročijo čebele, če se pošlje poleg udnine še 30 vinarjev zavarovalnine in natančen popis čebeloreje in njene vrednosti.

96-letni morilec. — V ljubljanski ubožnici je na Veliko noč 96-letni Janez Pavlič z nožem umoril 79-letnega Jerneja Zieglerja ter nevarno ranil bivšega šljakerja Franceta Malenška.

Žepna ura — kompas. — Stvar je malokomu znana, a vendar je po dnevu praktične vrednosti. Uro položimo vodoravno na tla ali kam drugam, in sicer tako, da je kazalec, ki kaže ure, t. j. krajši, obrnjen ravno proti soncu. Potem se ozremo na število XII, in sredi med njim in kazalcem je ravno jug. Vzemimo konkreten slučaj! Kazalec proti soncu nastavljen leži ravno nad X. uro. Druga točka je XII, sredi med obema XI. in v tej smeri leži jug. Ali recimo ob 4. uri popoldan. Tedaj imamo IV. in XII. — sredi II. je jug. — Ta kompas je kakor rečeno jako praktičen — žalibog je v dveh slučajih absolutno nerabljiv: 1. če ura stoji in 2. če je oblačno.

Ustreljena medvedka. — Iz Kočevja se piše: V torek 29. m. m. je ustrelil v letovišču „Steinwand“, spadajočem h kočevski graščini, vojvoda Ratiborskí veliko medvedko. Medved, na katerega se je tudi streljalo, je pa zbežal.

Deželnozborska dopolnilna volitev na Koroškem. — Pri deželnozborski dopolnilni volitvi, ki se je vršila v torek za volilni okraj Trbiž-Podklošter bil je izvoljen nemški kandidat Martin Fischer. Od 563 veljavnih glasov dobil jih je 289. Slovenski kandidat Grafenauer dobil je 172 glasov.

Velikanska kača v Dravi. — Pri Lambahu blizu Maribora so izvelikli ribiči iz Drave 3 metre dolgo izstradano in še živo velikansko kačo (Python molurus), ki je doma v Indiji in na malajskih otokih. Kača je najbrž ušla iz kake menažerije ter prespala zimo pod zemljo oziroma pod listjem ali mahovino.

Nervoznost pri otrocih. — Šiba našega časa, nervoznost, se pričinja, kakor spoznavajo čimdalje bolj, nemalokdaj že v otroški dobi. Vzrok tiči večinoma v tem, ker dajo otrokom nepremišljeno alkoholne pijače, ki dražijo živce, tako pivo, kavo. Šele nedavno je sloveč učejak ponovno poudarjal, da takih pijač nikakor se ne sme dajati otrokom pod 14 leti. Za najboljši nadomestek zrnatih kavi se je povsod izkazala Kathreinerjeva Kneippova sladna kava. Okrepčano zdravje in cvetoče lice pri otrocih plačuje mali trud posebnega napravljjanja.

Proti uvažanju italijanskih vin v našo državo. — Dunajska kmetijska družba je imela v torek svoj občni zbor, katerega se je udeležilo mnogo odposlancev drugih kmetijskih družb in zadrž, med njimi tudi oni tržaške kmetijske družbe. Na tem občnem zboru bila je vsprejeta jednoglasno resolucija, s katero se pozivlja vlada, da pri sklepanju nove trgovinske pogodbe z Italijo ne sme znižati carine na uvoz italijanskega vina v

našo državo pod 48 kron za 100 kilogramov vina. V resoluciji je rečeno, da je bolje, da se z Italijo ne sklene nobena trgovinska pogodba, nego pa da bi se še nadalje žrtvovala koristi naših vinogradnikov.

Gozdni požari na Ogrskem. — V Hunyadskem komitatu pri Devi nastal je v četrtek velikanski gozdni požar, ki je postajal še strašnejše zaradi močnega viharja, ki je tam razsajal. Že prvi dan je uničil nad 600 orlov gozda.

Vojak-prostak ustrelil desetnika. — Pred nekaj dnevi je prišel iz vojaške ječe v nekem mestu na Ogrskem prostak Kristof Trajan, kjer je sedel dve leti, ker je pri velikih vojaških vajah streljal s kroglo na nekega častnika. Neki desetnik dobil je nalog, da strogo nadzoruje prostaka. V pondeljek pa je prostak omenil desetniku, da je njegovo nadzorovanje popolnoma nepotrebno. Ker je desetnik na to prostaku osorno odgovoril, zgrabil je ta puško ter ustrelil njo desetnika, ki je ostal takoj mrtev.

Napačni prestolonaslednik Rudolf. — K nekemu kmetiču, ki ima svoje posestvo tik graščine grofa Lonyaya v Bodrog-Olaszyju, je prišel nedavno elegantno oblečen gospod ter se mu razodel za prestolonaslednika Rudolfa. Stisnil je kmetiču petdesetak v roke, da mu je razložil krajevne razmere v gradu. Dasi mu je zapovedal molčati, izblebetal je presrečni kmet kmalu dogodek vsem sosedom. Seveda se je izkazalo, da je bil petdesetak prav slabo ponarejen, a slepar je najbrže imel namen, po opisanih potih ponoči vlomiti v grad.

Nemška kultura v Afriki. — V jugozapadni Afriki ima Nemčija precej veliko in plodno kolonijalno posest. To zimo pa so se uprli neka domača plemena proti Nemcem. Med temi plemeni se posebno odlikujejo s svojo hrabrostjo in neko vrsto viteštva rod Hereros in Bondelcoart. Vstasi so oboroženi z evropskim orožjem in so zadali nemškim četam že dosti znatnih porazov. Nemčija pošlje zato nekaj novih polkov v Afriko in je zahtevala od parlamenta poseben kredit. Ob tej priliki je poslanec Bebel očital vladi, da so Nemci te vstaje sami krivi, ker so Nemci vedli suroveži od onih divjakov, ker so jih trpinčili in sramotili brez vsakega pouda. V berlinskem listu „Lokalanzeiger“ je podal neki misijonar razloge vstaj in odkrito izjavlja, da je kruto postopanje Nemcev izvalo upor drncev. Princ Ahrenberg je prebivalce južne Afrike, svoje sluga, tako dolgo mrcvaril, dokler niso izdihili. Zato je bil najprej obojen na dosmrtno ječo, a zdaj so ga oprostili, češ, da ni pri zdravi pameti. Tako je ta zver v človeški podobi ušla vešalom, ker je knežjega rodu. — Takšni so širitelji nemške kulture, katerih nas obvaruj Bog!

Kuga v Indiji. — Iz Bombaja prihajajo poročila, da se je kuga razširila po vsi Indiji. Do 19. t. m. umrlo je za kugo 40.527 oseb. Najhuje so prizadete osrednje pokrajine, v katerih je umrlo po 10.000 prebivalcev.

Narodno gospodarstvo. — (Kako zatirati hruškove in jabolčne molje (črve)? — Kadar odpadejo cvetni listi, pa so čašice še odprte, poskropiti je cvetne dele z škropilnico, kakoršno rabimo za škropljenje trti proti Peronospori; a uporabljati je v to naslednjo zmes:

Pripraviti je vapneni belež s 100 grami ugašenega vapna v 1 litru vode, priidajati je 50 gramov šveinfurškega zelenila (Schweinfurtergrün) in ko je vse dobro premešeno, vliji je tekočino, koja je nepretano premešavati, v hektoliter vode. Nikdar pa naj se ne pripravlja več take zmesi, nego se je lahko vporabi v enem dnevu. Med škropljenjem je tekočino v sesalniki posodi večkrat pretresovati, da se teži deli zmesi ne poležejo. — Škropiti je tista drevesa, katera so v poprejšnjem letu bogato cvetela, a malo rodila; če je bila škoda poprej prav velika, škropiti je 8 dni po prvem škropljenju še enkrat in početkom ali sredi junija tretjič. Če je dež kmalu po škropljenju izpral zmes, obnoviti je delo. Istčasno je oviti drevo z lovilnimi obroči, kjer se ličinke škodljivcev zabubijo. Te obrobe je večkrat pregledovati in pobirati na njih običajne žuželke. To naj se godi početkom junija, posebno pa še septembra meseca, to je malo pred tistim časom, ko sačenja z dreves odpadati piškavo sadje. —

Šveifurtako zelenilo je strupeno; zato je previdno z njim ravnati; zlasti je posodo, ki se je z njim pomazala, prav skrbno osušiti.

Male maožine — 50 gramov na 100 litrov, izpere že prvi dež in so sploh tako tanko razdeljene, da ne morejo prav nič škodovati.

Listnica. — Divo vegliardo: Kako ste preprosti! Tožbe ni in je ne more biti, ker je vse resnica, kar smo pisali. Pogum!

Za kratek čas.

Govor liberalnega trgovca na javnem shodu: Sobratje, lepo vas prosim, bodite složni. Že pregovor pravi: „V slogi je moč“. Zatorej bratje, moja srčna želja je, da bi hodili vsi po eni poti, katera pelje naravnost „V vašo botego“ oglasi se prefrigan kmetič v ozadju. Splošen smeh in „dobro“-klaci. Liberalni učenjak ježno stree z glavo ter nadaljuje: katera pelje naravnost do zmage. A to pot vam zamoremo pokazati edino mi narodno-napredna stranka. Klerikalci vas hočejo le slepiti. Jaz klerikalcem ne dam nobene vere. „Seveda, česar kdo nima, tega tudi ne more dati“, oglasi se prejšnji prefriganec. Med smehom in krototom stopi slavni govornik z mize in se zgubi med svojimi pristaši.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 210—
„ Sandomingo „	230—	„ 240—
„ Java . . .	230—	„ 240—
„ Portorico . . .	280—	„ 300—
„ Ceylon . . .	290—	„ 300—
Slakdor . . .	71—	„ 78—
Špeh . . .	136—	„ 140—
Petrolij v sodu . . .	41.50	„ 42—
Maslo surovo . . .	180—	„ 190—
Otrobi debele . . .	10.30	„ 11.80
„ drobne . . .	10—	„ 10.50
Turšica . . .	13.80	„ 15—
„ za hrano . . .	12.50	„ 13—
Oves . . .	18—	„ 14—

Moka ogeraka:

št. 0 K 30—	št. 1 K 28.80	št. 2 K 27.60
„ 3 „ 26.40,	„ 4 „ 25.60,	„ 5 „ 24.80
„ 6 K 23.40.		

Razpisuje se služba

organista in

cerkvenika.

Organist oziroma cerkvenik se mora izkazati s spridevali pri cerkvenem skladovnem odboru v Branici.

Cerkveno-skladovni odbor v Branici,

4. aprila 1904.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja

iz najugodnejših krajev.

Za luč . . .	kr. 32	Corfù . . .	kr. 56
Jedilno . . .	40	Bari . . .	60
„ boljše „	44	Lucca . . .	70
dalmatinsko „	48	Nizza . . .	80
istrijsko „	56	Najfinejše .	gl. 1

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnikstvom.

Vsaka rodbina

nej bi v svoj prid rabila la

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

ket primoe vsak-

danji kavni pijatelj.

Loterijske številke.

2. aprila.

Trst 34 3 52 18 45
Linc 77 11 86 49 71

Zahvala.

Prav iskreno se zahvaljujem sl. zavarovalnici za življenje „Janus“ na Dunaju oziroma podružnici v Trstu za tako hitro in točno izplačilo zavarovalne glavnice s pripadki po svoji sestri Luciji Valič, katera je bila malo časa zavarovana.

Priporočam torej tolo vsakemu to zavarovalnico, ter se hvaležno podpisujem

Marija Kodrič.

Skrilje, dne 26. marca 1904.

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brsko, vipavsko, furlansko in istrijsko vino. Odpošilja se na vse kraje v sodžkih od 56 litrov naprej. Postrežba je točna, cene zmerno.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo št. 6.
Gorica.

Edina slov. kleparska delavnica
v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in tudi na deželi za izdelovanje vseh kleparskih izdelkov, kakor ocvilj, zavodo, žlebe za stavbe, kuhinjske priprave. Prevzema tudi vsako popravilo po prav nizkih cenah. Zagotavlja točno in solidno postrežbo udari

Karol Čufer,
klep. mojster.

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. št. 25, priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

IVAN BAIT,

krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Priporoča se vsem prijateljem in znancem in drugim gospodom za obilna naročila.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči vsaki krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Teod. Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Se priporoča v izdelovanje cerkvene posode in orodja iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu po poljubnem slogu.

Stare posode popravi in prenovi, poslati in posrebi v ognju, poslati tudi distrelovodne o-
sti vse po najnižjih cenah.

Da si morejo udi bolj reune cerkve naročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem da jim je pripravljen napravljati blago katero, katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. naročevalce si obroke lahko sam določi.

Pošilja vsako blago poštne prosto

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice s snamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtevost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

And. Fajt,

pekovski mojster Gorica, Gledališka ulica št. 5.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, kakor so nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

V novi prodajalnici z jestvinami in kolonijalnimi blagom v Gorici
Anton-a Zamparo

Semeniška ulica 12.

se nahaja bogata izbora navadnih in finih vin. Specijaliteta: Grška vina, Malvasia, Mavrodaphne in Ahajec. Napolitanske in ilirske testenine, čaj, biškoti in različni drugi likerji.

Vse po najnižji ceni.

A. Krušič

trgovec in krojaški mojster

Gorica, ulica Gius. Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svetlih ingotoljenih oblek in poršnikov raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo pomladno sezono.

Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo št. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranjša itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica na vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, Perkale, Zephyr in drugo manifakturno blago posebno za spomladni in letni čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorci najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Sprejema

hranilne vloge

katero obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevsdignene obresti pripisuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po 6%, in na vkužižbo po 5 1/2%.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

s glavnimi in opravljenimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravljeni po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.